

Diana DEMENTIEVA

Doctorand, Școala doctorală Științe Umaniste,
Universitatea de Stat *Dimitrie Cantemir*, Chișinău.
E-mail: dementievad@mail.ru

UMBERTO ECO: CONCEPTUL „DESCHIDERII” ȘI LIMITELE EI

Comunicarea prezintă și limpezește câteva aspecte teoretice ale semioticianului italian Umberto Eco. Este necesar să aducem în discuție aportul adus de către teoretician la diversificarea practicilor interpretării prin conceptul de caracter deschis al operei literare. Dat fiind faptul că problemele discutate astăzi în cadrul teoriei literare cu privire la *destinatarul* discursului literar-artistic se pot dovedi uneori destul de abstruse sau prea tehnice pentru cititorul neinițiat, propunem o readucere adaptată a conceptelor eceniene de „interpretare”, „suprainterpretare” și „deschidere”. Pentru semioticianul italian opera este o structură definită care permite multiple interpretări și tot ea le coordonează alternarea și le stabilește limitele. „Particularitățile operei deschise contemporane (ambiguitatea, intertextualitatea, hermitismul, plurivocitatea) reflectă modul în care știința, cultura,

umanitatea modernă concep realitatea actuală. În aceste circumstanțe este indispensabil să readucem în discuție poziția teoreticianului italian, care urmărește și argumentează necesitatea conștientizării unui echilibru în actul interpretării, respectarea „limitelor” în defavoarea suprainterpretării deconstructiviste. Premisele puse în discuție vizează atât lucrările de critică, teorie literară și estetică (*Opera deschisă, Lector în fabulă, Limitele interpretării, Interpretare și suprainterpretare*), cât și opera artistică a scriitorului italian (*Numele trandafirului*).